

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.

Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »

Za inozemstvo celo
leto lir 40.

Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.

Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 50

V Gorici, v sredo 29. junija 1927

Leto X.

Ne frankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
ža«. — Tisk Katoliške
tiskarne v Gorici, Ri-
va Piazzetta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli štef. 5.
(prej Scuole).
Telef. int. štef. 368.

Mati govori.

V dneh, ko se otrok odpravlja v svet, je njegova duša tako odprta ljubezni in tako hrepeni po dobri materini besedi — saj sluti, da je ločitev mnogokrat odločitev in da bo kmalu z prijetne rodne hišice — ki je polna toplote in ljubezni — prišel v tujino, ki je sicer tudi vabljiva, a ne nudi nikoli onega topllega ognjišča, kot ga skriva dom.

Glej mati, v teh dneh, ko se otrok pripravlja za oni veliki, prvi korak v svet stopi v tihi, sveti uri k njemu, da se še enkrat pogovorita pri srčno: mati in otrok.

Govori potem z otrokom tako, kot govori mati: mirno, resno in globoko.

»Kmalu, kmalu boš stopil iz rodne hišice v svet, v tujino. Tam v dalji te bodo še zadnjokrat pozdravljali temni gozdovi in pisane loke, a pred seboj boš gledal nov svet, ki te bo vabil in klical. Teško ti je danes srce, žalostna je duša tvoja — a ne jokaj, otrok moj. Glej, jaz tvoja ljubeča mati bom vedno v duhu pri tebi. In kjer je duša, tam je človek.

Ne zabi na vse ono dobro in lepo, kar si videl doma. Pri vsem, kar v tujini delaš, misli, da sem jaz pri tebi in slišim tvoje besede in gledam tvoje delo.

Ustvari si srečo s poštenim, temeljitim delom in tedaj boš osrečil tudi mene. Ako si pa osramotiš z

nečastnim delom življenje, vedi, da si osramotil, da si uničil tudi mene, tvojo mater.

Ne veruj vsaki besedi in ne zapaj vsaki duši. Poišči si človeka, ki je vesten in moder in njegov nasvet naj ti bo svet v vsem. Marsikaj, kar ti bo v svetu novega, bo za te dobro, toda ne vse.

Vedi, da kdor bi sramotil in smesil ono, kar je svetega v tebi in izven tebe, ta bi zadajal udarce tvoji materi v obraz.

Mlad si, zato naj gre tvoje stremjenje vedno naprej, naprej. Bodi vedno nezadovoljen s tem, kar si in kar delaš. Oni, ki je s svojim delom vedno zadovoljen, si zapira pot k boljšemu.

Kar zahteva dolžnost, to stori pred vsem drugim. Uredi si pa delo tako, da ti bo nekaj časa ostalo še za kako drugo opravilo — da ne boš v dolžnostih popolnoma otopel.

Poišči si primerne razvedrila in bodi vesel. Oni, ki se nikoli ne razvedri, porabi prehitro svoje moči in tisti, ki ni nikoli vesel, ni mlad. Razvedrilo pa naj bo tako, ki tvojo moč krepi in mladi in veselje tvoje naj ne mori in ne onečašča, ampak naj vliva novega življenja, nove toplote.

Iz vsakega moškega očesa naj ti gleda sveta resnost tvojega očeta in iz vsakega ženskega obraza naj odseva kraljeva čast tvoje matere.

Kaj se godi po svetu?

Pariz, veseli, francoski Pariz ima te dneve prav dobršen koš veselih govoric. Pa ne le Pariz, marveč vsa Francija se smeji svojim ministrom in vladi, ki ne more in ne more monarhistom do živlega. Francoz je že tak, da drži s tistim, ki koga duhovito potegne, pa četudi sam pri tem škodo trpi. Torej zgodilo se ni nič manj ko to, da je zaprti voditelj francoskih monarhistov Leon Daudet ušel iz ječe. Ne ušel, pravzaprav ga je sam ravnatelj zaporov z vso vljudnostjo spustil na prosto. Razen Daudeta še njegovega druga Delesta ter komunist Semarda. Ta slučaj, ki bo prav gotovo imel tudi globoke politične posledice, kaže, da imajo francoski monarhisti svoje ljudi celo po ministrstvih, in to na najvažnejših mestih.

Popis, kako so zaprti monarhisti prišli spet do svobode, se bere že skoraj po vseh listih. Je pa tudi v resnici prav zanimiv in romantičen.

V uredniški trdnjavi.

Povest o francoskih monarhistih se prične tam, ko se je Leon Daudet, voditelj monarhistov, takozvanih »Camelots du roi«, zabarikadiral v uredništvu monarhističnega glasila »Action Francaise«. Policija ga je namreč hotela vreči v ječo, ker je bil obsojen zastran pisanja proti vladi. Napadal jo je pa zato, ker so pristaši vladnih strank umorili njegovega sina in krivci niso bili zasledovani.

Ko je torej policija skušala dobiti Daudeta v roke, da ga pahne v ječo, so se monarhisti, »kraljevi oprede«, iz večine mladi, bogati mladeniči, zavzeli za svojega voditelja. Uredništvo so spremenili v pravcato trdnjavo. V veži uredni-

škega poslopja so postavili bodeče žice in španske jezdece. Okna so zabarikadirali in se postavili v bran.

Policija je poslopje oblegala, nastopi si ga pa ni upala, ker se je bala, da pride do hudih pobojev. Saj so varovali vhod oboroženi mladeniči, ki jih je sam Daudet z balkona navduševal. Voditelj monarhistov je dobival hrano iz najodličnejših pariških rodbin. Postal je junak francoske prestolice. Ministri so se pa posvetovali, kako bi predrznežu prišli do živlega. Šele po par dnevnom obleganju se je Daudet udal, ko je videl, da so oblegovalci, po številu kakih 3000 mož, dobili od vlade odločno povelje, naj udarijo. Daudeta in odgovornega urednika lista »Action Francaise« Delesta so odvedli v ječo Santé. Javno mnenje je že tedaj zahtevalo, naj se zaprti monarhisti pomiloste. Mislite si pa zdaj začudenje, ko se je v soboto zvečer zvedelo po Parizu, da sta vjetnika na prostem.

Telefonski ukaz.

Dnevnik »Temps« je brž popoldne priobčil vest, da so Daudeta, Delesta in Semarda spustili na neko povelje iz zaporov. Izrazil je tudi mnenje, da je to sleparija. In res se je skazalo, da so »camelots du roi« na prefrigan način rešili svoje voditelje.

Ravnatelj jetnišnice gospod Cattery je bil v soboto ravno pri polovici dobrega kosila pozvan k telefonu, češ, da ga zove sam notranji minister Sarraut. Ravnatelj se postavi v strumno pozo, ko ga minister pobara: »Poznate moj glas?« Seveda se je ravnatelju zdelo, da

je to pravi ministrov glas. Nato ukaže ministrov glas, naj kar brez vseh predpisanih formalnosti izpusti Daudeta, Delesta in komunist Semarda. Tako da je sklenil pravkar ministrski svet.

Ravnatelj se je brž požuril v celico k Daudetu in tovarišema, ki so pravkar kosilo zalivali s penečim šampanjcem, ter jim je javil, naj brž pospravijo svoje kovčke, ker so izpuščeni. Daudet sprva kar ni verjel. Potem je pa začel stražnikom napitnine deliti.

Med tem je gospod Cattery še enkrat telefoniral v notranje ministrstvo. Neki ministerijalni tajnik ga je pa kar grobo nahrulil, da kaj dela ko niso še jetniki izpuščeni. Čez pol ure da pride minister vprašati, če se je njegovo povelje izpolnilo. Ravnatelj je brž stekel nazaj in jetnike spremil celo do vrat. Med tem je privozil mimo neki avto. Sam ravnatelj mu je pomignil, da ga gospoda Daudet in Delest rabi. Po prisrčnem stisku rok se monarhista odpeljeta. Pol ure za njima še komunist Semard.

Minister zve o begu, ko so ptički že na varnem.

Notranji minister Sarraut in ravnatelj policije Chiappe sta bila že v zgodnjih popoldanskih urah pri neki slovesnosti. Točni ravnatelj jetnišnice je brž ko so bili jetniki na prostem telefoniral v notranje ministrstvo, da je izpolnil ministrov ukaz. V ministrstvu pa ni bilo nikogar. Zato je telefoniral na policijo, ki je brž poslala obvestiti svojega ravnatelja. Gospod Cattery pa se je mirno vsedel nazaj za mizo, da použije še drugo polovico kosila v svesti si, da je točno vršil svojo službo.

Ko dobi policijski načelnik vest, da so oni trije na ministrov ukaz spuščeni, se ves začuden obrne na zraven stoječega ministrstva. Ta pa še bolj debelo gleda. Ravnatelj jetnišnice, kamor se minister in policijski načelnik obrneta, potrdi, da jih je res spustil. Sedaj je že bilo jasno, da so vsi skupaj nasledni monarhistični zvijači.

Časnikarji so obiskali uredništvo »Action Francaise«, kjer so zvedeli, da je res vse skupaj dobro premišljena zvijača. Komunistu Semardu so pa zato pomagali monarhisti na svobodo, da je stvar bolj res izgledala. Ljudstvo se je zvijači smejalo, v vladni palači so se sicer tudi, a smeh jim ni šel nič kaj od srca. Sklicali so tajni posvet ministrov in odstavili jetniškega ravnatelja ter ukazali iskati ubežnike.

Posrečena zvijača.

Monarhisti se seveda smejejo v pest in še bolj norce brijejo iz vlade. Daudet in Semard sta izginila. Policija ju ne more nikjer izslediti in vendar je nedeljska »Action Francaise« prinesla članek z Daudetovim podpisom; v komunističnem »Humanite« je pa izšel uvodnik s Semardovim podpisom. Na pariški policiji kar pokajo od jeze.

Zdaj je že tudi znano, kako se je zvijača posrečila. Neki član »camelotov« je telefoniral v jetnišnico in je posnemal ministrov glas. V ministrstvu notranjih zadev je 12 telefonskih zvez. »Cameloti« so zato enajst linij zasedli in so neprestano klicali ministrstvo. S tem so prisilili ravnatelja jetnišnice, da je

govoril po dvanajsti liniji, ki pa je bila zvezana s slušalom, ki ga je imel na ušesih spet en »camelot«, namišljeni ministerijalni tajnik. Oni avto, ki je »slučajno« privozil mimo jetnišnice, je bil tudi naročen. Iz jetnišnice Santé sta se Daudet in Delest podala v uredništvo, nato sta se odpeljala v neznano smer; seveda, za javnost neznano. Brž po njunem begu je že izšla posebna izdaja »Action Francaise«, ki se ni bala povedati, kako se je beg posrečil. Semard pa do zadnjega ni vedel, po kaki poti je prišel do svobode.

Tovariši v uredništvu »Humanite« so bili kar vsi iz sebe zavoljo velike vladne velikodušnosti. Sredi tega začudenja pa pride obvestilo od nekod, naj Semard naglo zgine, ker ni prišel na svobodo po ministrom velikodušju. Seveda je komunist brž sledil temu obvestilu. Službeno odposlanstvo komunistov je pa šlo v uredništvo monarhističnega dnevnika se zahvaliti za izkazano uslugo. Tam so odprli par butelj šampanjca in v skupni slogi so skrajni desničarji in skrajni levičarji, monarhisti in komunisti, napivali drug drugemu, ker so ministre in policijo tako lepo speljali na led.

To je romantična zgodba o begu dveh monarhistov in enega komunist. Pove pa še nekaj več, da namreč niti ministrske pisarne niso več varne pred prsti komunistov in monarhistov. Nemara bo to francosko vlado izmodrilo, da bo bolj ostro nastopila proti skrajni desnici in proti levici, ki enako razjedata v Franciji in drugod današnji red.

Okno v svet.

Albanski konflikt.

Pretekli četrtek so se zglasili pri jugoslovanskem zunanjem ministru Marinkoviču poslaniki Italije, Anglije, Francije in Nemčije. Prinesli so sabo pisma njih vlad, ki posredujejo, naj se spor med Albanijo in Jugoslavijo reši na tak način, da se zaprti dragoman spusti. V zamešno bo pa Jugoslavija preklicala preostre besede, ki jih je zapisala v pismu Ahmed Zoguju, ko so Gjuraškoviča zaprli. Zunanji minister je pristal na te predloge in je tako spor poravnal.

Stresemann odgovarja Poincareju.

Kakor smo zadnjič v političnem pregledu zapisali, da bo lunevillski govor odmeval do Berlina, to se je zgodilo. Stresemann je imel v državnem zboru govor in je odgovarjal Poincareju. Pripomnil je, da je tista ladja »Elsass« bila krščena na to ime že l. 1903. in ne šele po vojni kot protest za izgubo Alzacije. Nemčija dela za zbliznanje s Francijo in je pokopala vse misli na maščevanje. Nemčija je razorožena in je tudi razpustila vse patriotske zveze. To so priznali tudi na veleposlaniških konferencah. Toda Nemčija bo znala čuvati svoje svobodno življenje, je zaključil nemški zunanji minister. Nemški listi, razen desničarskih, so pohvalili ministreve besede. Francoska lista »Echo de Paris« in »Figaro« pa tolčeta po Stresemannu. Bo treba spet kakega odgovora in tako bo šlo naprej brez konca.

DNEVNE VESTI.

Izjava uredništva.

Uredništvo izjavlja, da člankov v »Goriški Straži« o položaju idrijskih rudarjev ni pisal g. Valentin Vončina, rudar v Idriji.

Smrt.

V nedeljo 26. t. m. okrog polnoči je umrl nenadne smrti g. Alojzij Ceudeck, črkostavec in solastnik goriškega lista »Voce di Gorizia«. Bil je star še le 47 let. Pokoj njegovi duši!

Zaplemba.

»Stražo« od petka je gospod prefekt zaplenil. Duhove bi lahko razburili in v ljudstvu vzbudili nepravilni nemir dve notici. Prva »Na pomoč!« je govorila nekaj o previsokih davkih, druga je bila pa dopis o delavskih razmerah v Idriji.

Izšla je potem druga »Straža« brez omenjenih vrst. Zato so jo braci malo kasneje dobili v roke.

Kozaki se vrnejo.

V nedeljo 3. julija se zbor kurbanskih kozakov vrne spet v Gorico. Kozaki bodo peli v Verdijevem gledališču. Zadnji njihov koncert je privabil polno dvorano poslušavcev; brez dvoma bo imel tudi nedeljski koncert tako privlačno silo. Vstopnice si lahko zagotovite že sedaj pri gledališkem vratarju.

Byrd čaka.

Tretji tekmeč za polet čez ocean letalec Byrd je za enkrat odložil svoj polet. Čaka na boljše vreme.

»Piccolove« prismođarije.

Znani tržaški list »Piccolo«, last juda Mayerja, priobčuje sprehode svojega posebnega poročevalca po podzemskih hodnikih nekdanjega jezuitskega samostana v starem mestu. Ti popisi so pa tako popisani, da se brumnim bravcem kar lasje ježijo. Saj je videl poročevallec celo človeške kosti od žrtev jezuitske nestrpnosti... Ko »Piccolu« zmanjkajo napadi na Slovence, se pa nad jezuite skoplje.

Sodni kanclisti

bodo imeli od 3. do 5. julija svoje zborovanje v Trstu. Prišel bo tudi minister pravd ali pa njegov namestnik.

Zavarovanje pri raznih avstrijskih zavodih.

Mnogi so naprosili tajništvo Kmečke-delavske zveze, da bi jim izposlovalo izplačilo zavarovalnin pri »Arbeiter Unfallversicherungs-Anstalt für Steiermark und Kärnten

in Graz«. Tajništvo je zaprosilo pismeno za informacije pri imenovanem zavodu. Prizadetim za enkrat ni še mogoče pomagati, ker tozadevni dogovor med Avstrijo in Italijo do danes ni še bil odobren po Italiji. Isto kot za imenovani avstrijski zavod, velja tudi za vse druge avstrijske zavarovalne zavode. Ko se stanje spremeni v korist zavarovancev, bomo poročali v našem listu.

Burboni se vračajo.

L. 1917. so na goriški Kostanjevici pokopane francoske Burbone prepeljali v samostan Döbling pri Dunaju. Ker je cerkev na Kostanjevici že končana, bodo prepeljali trupla vseh šestih Burboncev jeseni spet v staro grobnico. Poleg grobnice bodo zgradili tudi osarij (kostišče) za padle italijanske vojake.

Novi tržaški župan.

General Jurij Nobili, ki je bil izbran za tržaškega župana, ni sprejel tega mesta. Zato je imenovan za župana Tržačan Karel Arh. Po poklicu je trgovec. Že l. 1903. je bil izvoljen v tržaški mestni svet.

O odpisih na starih pristojbinah.

V predzadnji »Gor. Straži« smo poročali, da je treba plačati dolgov na pristojbinah, ki so bile predpisane še na podlagi avstrijskih zakonov, če se hoče doseči 50% oziroma 25% popust na teh dolgovi do 30. junija 1927. Pristojni urad, (Ispezione del Demanio e delle tasse, Circolo di Gorizia) nam je sporočil, da je ministrstvo dovolilo popust na starih pristojbinah tudi po 30. juniju 1927. Potrebno pa je, da vložijo prizadeti do 30. junija 1927 prošnjo za popust na imenovani pristojni urad.

Prva žrtev.

Soča je letos že zahtevala svojo prvo žrtev. Pri kopanju pri Volarjih je utonil 9 letni Viktor Leban.

Pravilen poziv.

Nemški listi v Sloveniji pridno pozivajo nemške starše, naj vpišejo svoje otroke v nemško ljudsko šolo. Ta šola je v Ljubljani. Tam poučujejo v nemščini. Nemški otroci so pa deležni tudi pouka v slovenščini in srbsščini.

Število prihodnjih poslancev.

Državni odbor za volitve v Jugoslaviji je določil število vseh poslancev pri prihodnjih volitvah na 315. Na Slovenijo jih odpade 26.

Razkol med radikali.

V radikalnih vrstah v Jugoslaviji je prišlo do preloma. Mest v glavnem odboru stranke nočejo prevzemati nati centrumaši, niti Vukičevi pristaši. Pašičevci so na ta način osamljeni.

Nova stranka.

V ljubljanskem »Narodnem dnevniku« je priobčen uvodnik, ki agitira za ustanovitev nove stranke v Sloveniji. Ta stranka naj bi bila Slovenska narodna stranka. V njej bi bili združeni vsi naprednjaki, ki so proti žerjavovcem. Stranka bi sklenila kompromis z SLS.

VII. mednarodni vzorčni velesejem v Ljubljani

se vrši od 2. do 11. julija t. l. pod pokroviteljstvom Nj. Vel. kralja Aleksandra I. Velesejem nudi najboljši pregled domače in tuje industrije. Razstavlja okrog 700 razstavljalcev, ki so razdeljeni v sledečih skupinah: strojna industrija, izdelki iz železa in jekla, puškarstvo, municija, ostali kovinski izdelki, poljedelski stroji in orodje, avtomobili, bicikli, pneumatika, elektrotehnika, razsvetljava in kurjava, kozmetika, farmacevtski in kirurški izdelki, papirna industrija, grafika, kartonaža, pisarniške potreščine, pohištvo in stanovanjska oprema, ostala lesna industrija, usnje in konfekcija usnja, perilo, cerkveni paramenti, krzno, klobuki in slamniki, košarstvo, steklo, gaslanterija, bižuterija, draguljarstvo, fina mehanika, optika, graverski in pasarski izdelki, kemična industrija, industrija živil, stavbarstvo, gozdala, razno.

Kdor obišče belo Ljubljano in njen letošnji velesejem, naj ne prezre ugodne prilike ter naj si ogleda slovenski planinski raj. Legitimacije po lir 30 pri našem zastopniku Josip Čehovinu, Trst, Viale XX Settembre 65 in konzulatih. Potni vizum lir 10 v papirju. Stanovanja so zasigurana. V SHS 50%, v Italiji 30% popust na železnici.

Framasoni.

V Nemčiji imajo 628 lož z 80.633 člani. Njih glavne lože imajo kaj čudna imena. Berlinska se kliče »Loža pri 3 svetovnih oblah«. V Lipskem imajo ložo »Bratske veriže«; v Darmstadtu »Pri edinosti«, neke na Bavarskem je pa »Loža pri solncu«.

Opozorilo.

Kdor hoče kupiti kako posestvo v Jugoslaviji, naj se obrne na Avgusta Kovačiča, gostilničarja v Zidanemostu, ki gre rojakom radevolje na roko.

Dnevi preganjanj.

Iz Mehike spet prihajajo poročila o strašnih preganjanjih katoličanov. Vlada se hoče maščevati zaradi številnih uporov proti njej. Par tisoč katoličanov so odpeljali v pregnanstvo na neki otok za zločinca. Med izgnanci so tudi prav majhni otroci.

Posebno dovoljenje.

od policije mora imeti, kdor upravlja javne hleve. Prošnjo je treba napraviti na kolkovanem papirju za 2 liri in jo nasloviti na kvesturo. Zraven je treba priložiti kolkovan papir za 3 lire.

Godčevi razlogi.

V Ameriki so zaprli nekega znanelega godca, ker ni hotel dohodniških davkov plačevati. Zakaj jih ni hotel, je povedal sodniku. On tehtal 350 funtov. Zato porabi za obleko trikrat toliko kot drugi ljudje; zrezek iz dveh funtov mesa je njemu komaj za malico. Ti razlogi so po njegovem mnenju zadostni, da bi mu lahko davke odpisali. Sicer pa upa, da ga bodo brž izpustili, ker bo v zaporu snedel za štiri druge.

Sežanski trg.

Na tržnem prostoru v Sežani je bilo na prodaj dne 22. 6. t. l. 568 glav živine t. j. 268 volov, krav, telet, 65 konj in 217 prašičev. Cene so bile naslednje: konjem do 4000 lir glava, prašičem 5—9 tedenskim do 100 do 220 lir prašič. Govedini od 300 do 340 lir stot žive teže, teletam 450 do 500 lir stot mrtve teže. Kupčija s prašički in voli je prav dobra. S konji in kravami je šibkeja. Prihodnji tržni dan (semenj nanoškega zemlja) se bo vršil 12. julija 1927.

Tržne cene

dne 27. junija 1927.

Česnik kg L 1—1.10; šparglji L 1.20—1.60; zelje L 0.80—0.90; repa L 0.80—1; korenje L 0.90—1.10; artičoki kos L 0.30—0.35; čebula kg L 1—1.20; pesa L 0.60—0.80; fižol navaden L 1.80; fižol koks L 2.40; salata L 0.40—0.50; jajčniki (melanzane) L 3.20—3.40; krompir L 0.60 do 0.65; paradižniki L 2—2.20; peteršilj L 0.90—1; radi L 0.60—1.80; špinača L 1—1.20; fižol v stročju L 1—1.50; vrzote L 0.70—0.80; buče L 0.40—0.50; sveža čebula L 0.90 do 1; breskve L 4—5.20; pomaranče kos L 0.40—0.60; limoni L 0.15 do 0.20; črešnje L 1.20—2; jagode L 6—7; hruške L 1.30—2; sveže maslo L 15—16; presno maslo L 18—20; mleko liter L 1—1.20; trčan med L 10; smetana L 12; jajca kos L 0.50—0.60.

Maurice Leblanc:

Skrivnostno oko.

(Doživljaji Arsena Lupina.)

(Dalje.)

Sedemindvajseteri.

Otrok je na postelji mirno spal. Mati se ni na naslanjaču, kamor jo je Lupin položil, niti ganila. Dihala je mirno. Kri, ki ji je zopet podplula lice, je kazala, da bo brž prišla spet k sebi.

Opazil je, da nosi poročni prstan. Ko je na njenih prsih zapazil medaljon, se je sklonil čez njo in je videl močno pomanjšano fotografijo. Kazala je moža štiridesetih let in dečka v šolarski obleki. Cvetoči in z lepimi kodrčki obkroženi obraz je dolgo motril.

»Tako, tako, zdaj vem,« je zamrmral, »uboga ženska.«

Njena roka, ki jo je držal v svojih, se je polagoma ugrevala. Odprla je oči, jih svet zaprla in zašepetala: »Jacques...«

»Ne bojte se... vse je dobro. On spi.«

Ona se je zdajci popolnoma zavedla. Ker je molčala, jo je začel Lupin izpraševati. Skušal je polagoma vzbuditi v njej željo, da bi

mu zaupala. Pokazal je na sliko v medaljonu in pripomnil:

»Ta šolar je Gilbert, ne res?»

»Da,« je rekla ona.

»In Gilbert je vaš sin?»

Zdrznila se je ter zašepetala:

»Da, Gilbert je moj sin, moj starejši.«

Torej ta je bila mati Gilberta, ki ga hoče sodnija obsoditi na smrt.

Lupin nadaljuje:

»In druga postava na sliki?»

»Moj mož.«

»Vaš mož?»

»Da, je že tri leta mrtev.«

Sedla je. Življenje se ji je vrnilo, obenem pa tudi strah pred grozotami.

»Kako se je klical vaš mož?»

Nekaj časa se je obotavljala preden je povedala:

»Mergy.«

»Poslanec Viktorin Mergy,« zavpije Lupin.

»Da.«

Dolg molk je sledil. Lupin ni pozabil splošnega začudenja, ki ga je povzročila poslančeva smrt. Pred tremi leti se je poslanec Mergy na hodniku zbornice ustrelil. Niti besedice pojasnila ni pustil, tako da ni bilo mogoče dognati najmanjšega razloga za njegov samomor.

»Vi veste za razlog, ne?« je vprašal Lupin glasno nadaljujoč svoje misli do konca.

»Vem zanj.«

»Morda radi Gilberta?»

»Ne. Gilbert je že pred več leti izginil, potem ko ga je moj mož pognal od hiše in preklel. Njegova žalost je bila sicer zelo velika, toda bil je še en razlog.«

»Kakšen?« vpraša Lupin.

Pa ni mu več bilo treba siliti vanjo. Jecljaje je začela pripovedovati:

»Pred 25 leti, ko sem se še Klarisa Darcel pisala in so moji starši še živeli, sem spoznala v Nizzi tri mlade može. Njih imena vam bodo brž pojasnila to žaloigro. Bili so: Aleksis Daubrecq, Viktorin Mergy in Louis Prasville. Ti trije so se že od prej poznali. Skupaj so študirali in bili tudi pri istem polku. Prasville se je takrat zaljubil v neko pevko v Nizzi. Mergy in Daubrecq sta bila zaljubljena vame. Jaz sem že od prvega trenutka ljubila Viktorina Mergya. Mogoče ni bilo prav, da nisem tega brž javno priznala. Toda resnična ljubezen je boječa, neodložna in jaz sem hotela šele potem razodeti svojo voljo, ko bi bila sigurna, da se mi

ljubezen tudi vrača. K nesreči je moje omahovanje vlivalo Daubrecqu upanje. Ko se je videl oslepjenega, ni njegova jeza poznala mej.«

Nekaj časa je Klarisa prestala, potem je nadaljevala s spremenjenim glasom:

»Zmeraj se bom spominjala tega prizora. Vsi trije smo bili v salonu. Ah! še čujem njegove besede, besede polne sovražstva in strašnih groženj. Viktorin je bil ves iz sebe. Nikdar še ni bil videl svojega tovariša tako razburjenega, tako zopernega, tako živalskega... Škrtalet je z zobmi in bil z nogami ob tla. Njegove oči — tedaj še ni nosil očal — so bile podplute s krvjo in neprestano je vpil: »Maščeval se bom... maščeval se bom. Še ne veste, česa sem zmožen. Čakal bom, če bo potreba tudi deset, dvajset let... Toda prišlo bo kot strela. In oba me bosta na kolenih prosila za milost, da, na kolenih.« S pomočjo očeta, ki je med tem vstopil, in nekega sluga, je Viktorin vrgl neznošnega človeka čez prag. Čez šest tednov sem se poročila z Viktorinom.«

»In Daubrecq?« jo prekine Lupin, »ali ni poskusil?...«

„Branilci svete vere“.

(Od veleugledne strani smo prejeli sledeče misli, ki jih priobčujemo v teh vrstah.)

Pretekli pondeljek so v Kopru slovesno posvetili novo škofijsko deško semenišče. Ob tej priliki je imel bivši tržaški škof mons. Bartolomassi lep in jasen govor o vzvišenosti duhovskega zvanja. Tržaški listi, ki oznanjajo, da se mora slovenski jezik v Julijski krajini za tretji, da se mora slovensko ime z naše zemlje zbrisati, so brž pograbilili priliko in napisali celo večto nasvetov in poučnih navodil, kako naj se vzgajajo katoliški duhovniki v Primorju. »Il Piccolo«, prosluli tržaški židovski list, je napisal meden članek, v katerem zahteva od Cerkve, naj iz slovenskih dečkov vzgoji italijanske duhovnike. Ti duhovniki naj pomagajo zatreti našo narodno zavest in uničiti slovenske narodne pravice. Tako bo tudi za vero in sveto Cerkev najboljšje.

Ko vidimo te nove branilce katolicizma, ki so vsi v groznih skrbah, kakšen bo duhovski naraščaj v katoliški Cerkvi, se vprašamo: kdo pa so ti goreči, ah, pregoreči pomagači čiste vere?

Zastavo nosi »Il Piccolo«, last gospoda senatorja Meyerja. Gospod Meyer je žid, zato ga neznanjsko skrbi, kakšni bodo katoliški duhovniki. Gospod senator jih si cer ne rabi. ... ker je judovski vere. Ne, njegov list si celo s posebno naslado privošči duhovnike, in si prav rad obriše umazane čevlje ob haljo kakega katoliškega škofa. Še več! Ta list se v svoji zločinski kroniki norčuje z npravstvenimi nauki krščanstva, seznanja svoje

bravce z umori, zločini vseh vrst, pikantno nadeva samomorilne zgodbe, hvali izrodke in podlosti modernega življenja, nago modo, svinjski kino, zator nerojenih, — in na ta način zastruplja tisoče in tisoče duš. »Il Piccolo« je po svojem delu zavesten rušilec katoliškega življenja.

In glejte, ta vitez vstaja in prihaja delit nauke katoliškim škofom, kako naj vzgajajo duhovnike! On se trese za sveto vero. Joj, če bodo slovenski duhovniki živeli in čutili s slovenskim ljudstvom, kakor naravno pravo in cerkveni nauk ukazujeta, — potem bo svete vere konec. Tako pravi židovski glasnik in opominja katoliške škofo, naj pazijo, ker sveta Cerkev je v nevarnosti!

Za tem vitezom verske čistosti prihajajo drugi junaki. Tudi ti so v strahu za bodočnost katolicizma. Kako bi ne bili! Ti junaki so hoteli slovenske duhovnike po Istri s klofutami učiti, naj bodo pridni in dobri katoličani. Res, da so ti junaki vsi izobčeni iz Cerkve. Zakaj kdor vedoma uganja nasilje nad duhovnikom, je po cerkvenih postavah izobčen in verniki ne smejo niti občevati z njim. Toda vendar se ti izobčenci napačno, da bi duhovski naraščaj dobil »pravo vzgojo«.

Tem drznim, nepoklicanim branilcem vere kličemo katoličani Julijske krajin rimljanski rek: Timo Danaos dona ferentes! Bojimo se sovražnika vere, ki nosi Cerkev prijazne nasvete. Katoličani bomo pod vodstvom škofov razsvetljenih po svetem Duhu sami poskrbeli, da vzraste naši deželi vzoren in res katoliško, vesoljno čuteč duhovski naraščaj.

Kaj je novega na deželi?

Sv. Lucija in okolica.

V enem tednu smo imeli štiri smrtne slučaje. 3. junija je umrla g. T. Rovšček iz Modreja; dva dni kasneje je umrl neki otrok iz Loga. Par dni kasneje je umrla gdč. Julka Velikonja iz Sv. Lucije in 12. junija je umrla g. M. Murovec iz Roba (Log). Vsem družinam naše iskreno sožalje.

Glede onega dopisa iz Sv. Lucije 8. junija v »G. S.« popravljam tudi jaz nekaj. (Kakor je že omenilo uredništvo.) Jaz sem bil slabo poučen ter dajem našim dekletom vso čast in priznanje, da se niso udeležile onega plesa. Glede fantov tudi nekaj: Najbrže je mislil oni, ki se je potegnil za fante, da jaz hočem oblatiti vse fante. Ni res; so tudi pri nas fantje od fare, ali še več jih je, ki izobrazbo zanemarjajo.

Eno prihodnjih nedelj priredijo šolski otroci veselico v Mikuževi dvorani. Na sporedu je več deklaracij, pesmi in igra »Bedak Pavlek«. Prvič nastopijo letos otroci pri Sv. Luciji. Fantje in dekleta, zganite se, da vas ne bodo prekosili šolski otroci.

Na praznik sv. Rešnjega telesa se je vršila običajna procesija. Lepo se zahvaljujemo Mostarjem za okinčanje ceste, koder je šla procesija. Na binkoštni pondeljek se je vršil semenj, ki je bil precej klavern.

Lokve.

Že pred vojno so posečali našo vas po naročilu zdravnikov premmnogi bolniki, da si izboljšajo zdravje v svežem gorskem zraku. Posebno pa so zaslovene Lokve kot zdravilišče za pljučne bolezni v povojnem času. Tako so izvabili sedanji topli dnevi že nekoliko rekonvalescentov, drugi pa so si že oskrbeli stanovanja, da pridejo na oddih, ko jim bo mestna vročina nadležna. Visoka morskoga lega (965 m), bližina mesta, največ pa lega vasi v sredini Trnovskega gozda, vse to vpliva, da je postala vas

iskano zdravilišče. Da bi imele Lokve še svojega zdravnika, še bolj pa, če bi bilo mogoče dovesti prvovrstno pitno vodo, bi postala vas lahko eno prvovrstnih zdravilišč. Nedostatek dobre pitne vode je že marsikateremu vzel pogum, da ni v naši vasi postavil hotela, ki bi posebno v poletnih mesecih zamožgel izbornu obratovati. S časom se bo gotovo ta in še drugi nedostatki izboljšali, tako da bo res postala vasica pravo moderno zdravilišče.

Kozaršče.

Za vedno je odšla ter nas pustila v žalosti, naša mlada in dobra — Marija. — Revica, v najlepšem cvetu življenja!

Velik je bil pogreb, veliko cvetja na njeni krsti! — Zato iskrena hvala vsem onim, ki so jo spremljali na zadnji poti! Posebna hvala č. g. župniku Alojziju Kodermacu, ki je pripravil tako svečan pogreb in za ganljiv poslovilni govor. Prisrčno se zahvaljujemo pevcem in vodju za žalostinke. Istotako volčanski in poljubinski Mar. družbi za poklonjena venca. Hvala krožku iz Ušnika, ki se je spomnil z lepim vencem svoje članice. Njeni duši — večni mir! —

Avče.

V soboto dne 25. t. m. proti večeru so se začeli zbirati na nebu temni, grozeči oblaki. Zvon je naznanjal, da se bliža huda ura; kmalu nato se usuje gosta in debela toča, ki je vničila v par minutah ves lepo obetajoči pridelek. Žito, ki je ravnokar zorilo, je popolnoma vničeno. Ogromno škodo je napravila toča tudi na ostalih poljskih pridelkih. Ljudstvo je popolnoma obupano. Poleg raznih bremen, ki nas težijo nas je zadela še ta šiba božja.

Prosvetno društvo namerava tudi letos na Snežnico na dan cerkvene ga shoda »Nadavčah« prirediti kot običajno večjo prireditev, ako bo izdano potrebno dovoljenje. Občinstvo se že sedaj opozarja na lepo priliko.

Nemški Rut.

Dne 3. julija priredi bralno društvo v Nemškem Rutu javno veselico v prostorih Valentina Lebana. K obilni udeležbi ste vabljeni vsi sošedje in domačini.

Čiginj.

Dasiravno ni moja navada prerekati se po časopisih, vendar radi gospodarskih interesov ne morem molčati, ker se je dopisnik »Edinosti« v št. 143 z dne 17. junija pod naslovom Čiginj-Ušnik zaletel v našo mlekarino.

Mlekarina na Čiginju deluje 3 leta in radi izbornega masla katerega izdeluje, še ni prišla v krizo, da bi ne mogla svojega blaga oddati; seveda po dnevnih kupnih cenah.

Glede vsestranske izpopolnitve mlekarne, katero omenja dopisnik, bodi povedano, da je naša mlekarina dosedaj žela pohvalo od vseh mlekarskih strokovnjakov, ki so si jo ogledali. Naj navedem samo odlomek zadnjega revizijskega poročila, ki se glasi: Mlekarina ima lastne lepo urejene prostore, katere sem našel čiste in v najlepšem redu.

Ker omenja dopisnik izpopolnitve mlekarne glede trga in krize, mu omenjam, da ni mlekarina na Čiginju še nikoli z lažmi na škodo drugih mlekarin šla k trgovcem svojega blaga ponujat, tako kot se je že zgodilo na škodo naše mlekarne.

Ker dopisnik navaja, da naša mlekarina nima uspehov, ga vabim, naj pride pogledat naše in drugih mlekarin računke knjige, da se osebno prepriča, koliko odgovarja resnici njegov dopis.

Zadružnik.

Volčjadraga.

V nedeljo 26. t. m. popoldne smo pokopali sina tukajšnjega pismonoše Mirkota Arčona, ki se je kot zidar ponesrečil pri delu v Tržiču. Njegov pogreb je bil zelo svečan in je mnogobrojna množica udeležencev pokazala, kako je bil rajniki priljubljen. Naj počiva v miru, preostalim naše sožalje.

Šempas.

Zadnjo nedeljo je bil občni zbor naše »Posojilnice«, ki je bil precej živahen. Nekateri znani nezadovoljneži so se hoteli polastiti do-

braga zavoda in so mislili priti na ta način do gospodarjenja z našimi prihranki. Namera se jim je pa temeljito ponesrečila. Radi tega morajo slišati marsikatero zafrkljivo, ki jim pa prav pritiče. Čas je že, da bi se zavedli, da med nami ne uživajo nikakega zaupanja.

Prvačina.

Nič ne pomaga, zopet moramo pisati o plesu. Kaj bi zakrivali svojo sramoto v svojo lastno škodo. V nedeljo smo imeli že tretji poveličkonočni ples. Kdo se nam more primerjati? Morda je to znak našega izvrstnega gospodarskega stanja? Dokazi so nam Egipt in Amerika; saj je naša vas takorekoč opustošena. In potem vsepovsod razrvane razmere v družinah — tudi posledice plesa. Pa naj vpijemo in dvigamo svoj glas! Tri godbe, par gostilničarjev in njihov privrženci vzdržujejo javno mnenje in že v kali zadušijo vsak za nje nevšečen korak. Bog varuj, da bi se kdo upal nastopiti proti; izpostavljen bi bil javnemu zasmehovanju. So to tudi sadovi vzgoje potom društva brez načelne podlage, ki ne da se niso vsaj postavila proti plesu, pač pa jim je bil ples vedno glavna točka. To naj nas ne bo sram povedati. Po vseh dopisih v časopisju nam ne preostaja drugega, kot da se obrnemo do našega gospoda podeštata, ki je v svoji razsodnosti gotovo že sprevidel naše razmere in ga prosimo, naj ustavi to početje — hvaležni mu bomo. Vam g. obč. načelnik se ni treba bati. Vršil boste samo željo dobrega dela razsodnih vaščanov in voljo svojega vodje, ki poziva na gospodarsko bitko in omejitev nezdravega in pogubnega veseljačenja! Hvaležni vam bomo. Upamo, da nam v bodoče ne bo treba pisati več tako žalostnih stvari.

Več možakov.

„Goriška Straža“
v vsako hišo!

Zahvala.

Ob nenadomestni bridki izgubi našega ljubljenega soproga, očeta, brata, strica in svaka

Ivan-a Kristančič-a

trg., gost. in posestnika

nam je od vseh strani došlo polno ljubeznivih dokazov prisrčnega sočutja. Tem potom izrekamo najsrčnejšo zahvalo predvsem č. g. Ivanu Podobniku, vikariju v Gradnem za duševno tolažbo ves čas bolezni, č. duhovščini, nadalje g. podeštatu Francu Obljubeku za ganljiv nagrobni govor in njegovi cenj. družini kakor tudi družini g. Sirka Antona št. 25 za njihovo požrtvovalnost in naklonjenost, nadalje dom. učiteljstvu, domačemu pevskemu zboru za v srce segajoče petje, g. brigadirju v Kojškem, darovalcem vencev in cvetja, sosedom, sploh vsem, ki so prihitali v tako obilnem številu kljub neugodnemu vremenu od blizu in od daleč, da spremijo pokojnega na njegovi zadnji poti ter so nam stali ob tej bridki, grozni uri ob strani in nam na katerisibodi način kaj pripomogli.

Naj jim Bog stotero poplača. Pokojnika pa priporočamo v molitev.

Višnjevik, dne 23. junija 1927.

Žalujoči ostali.

Potrti od neizmerne žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naša preljubljena hčerka, sestra in teta

Friderika Vodopivec

po kratki, a mučni bolezni mirno v Gospodu preminila v nedeljo 26. t. m. zvečer ob 8.30 v 21. leta svoje starosti v bolnici usmiljenih bratov v Goričici. Pogreb se bo vršil v torek ob 3h popoldne.

Draga Frida, počivaj na srcu Marijinen!

Kamnje, dne 27. junija 1927.

Žalujoča družina Vodopivec.

Življenje Štefana Radića.

(Nadaljevanje.)

Začetek svetovne vojne. Hrvatsko kmečko ljudstvo proti vojni.

V pozni jeseni leta 1913. so bile pod komisarjem Cuvajem volitve v hrvatski sabor (deželni zbor). Ker so se vse gospodarske stranke združile proti Seljački (kmečki) stranki, je dobila samo 3 poslance, kljub temu da je zbrala okrog 17000 glasov. Okrog 10 mandatorov je zgubila samo radi prilično dvajsetih glasov, tako v VI. Gorici, kjer je propadel dr. A. Radić. Saborški večini, katero je tvorila hrvatsko-srbska koalicija, pa še to ni zadostovalo in je mojo izvolitev v Ludbregu dvakrat proglasila za neveljavno, češ, da nisem imel pasivne volilne pravice, ker nisem še odsedel kazni iz Sokoličeve afere, čeprav sem radi tiste zadeve sedel skoro leto dni, a sem bil obsojen samo na tri mesece. Pri vsakih volitvah sem bil zopet izvoljen in sicer prvikrat v aprilu 1914, a drugikrat 28. junija 1914, tedaj ravno na dan sarajevskega umora. Ravno je bila proglašena moja izvolitev, ko je tudi v Ludbregu prišlo brzozjavno obvestilo o atentatu. Jaz sem atentat po svojem prepričanju takoj obsodil pred ljudstvom, a ljudstvo ga je obsojalo še ostreje. Toda ljudstvo je takoj začelo tudi govoriti, da radi Franca Ferdinanda in njegove soproge, tedaj radi dveh ljudi, ni dovoljeno vničiti na tisoče ali celo milijone ljudi. Tu sem prvikrat povsem jasno spoznal, kako je v velikih stvareh mišljenje izobražene delovnega ljudstva globlje in širje kot mnenje največjih izobražencev.

Ko se je vojna že pričela, sem takoj začel dobivati od naših vojakov v Srbiji poročila, kako bivši mažarski biriči požigajo po Srbiji, ker nimajo pojma, kako se težko ustvari dom in koliko truda je treba, da se pride do žitnih snopov. Kmalu za tem sem začel dobivati najprvo od žen in deklet pesmi o miru, katere sem jel takoj objavljati v »Domu«. Vsled tega me je vojno poveljstvo opozorilo, da bo »Dom« ustavljen. Jaz sem šel na zagrebško vojno poveljstvo in sem tam pojasnil, da je vojna nekaka napredujoča mrzlica in da je z ozirom na zadače, ki jih mora država redno vršiti, brezdvomno izjemno stanje, a mir pomenja normalni položaj. Zato moramo biti veseli, da je naš narod v zaledju tako prosvitljen, da si v svojem srcu želi miru, kar pa vojskovanju kot takemu nič ne bo škodovalo, ker vojaki že znajo vršiti svojo dolžnost in so Hrvatje to še posebej dokazali. Kljub temu so me pozneje še dvakrat klicali in zahtevali od mene, da pesmic ne priobčujem pod zaglavjem: »Mirovnice« in da jih ne uvrščam na prvo, temveč na zadnjo stran. Govoril sem takrat z nekim zelo razumnim častnikom, katerega sem, kakor se mi zdi, uveril, da bi bilo ravno iz vojaškega stališča najbolj pogrešeno ustaviti »Dom« radi mirovnih pesmi. In od tedaj me radi te zadeve niso več nadlegovali. Toda nepričakovano sem bil pozvan k vojaškemu pregledu in proglašen za sposobnega kljub svoji neobičajni kratkovidnosti. Z veliko težavo sem dosegel ponovni pregled, katerega sta izvršila neki nemški in neki mažarski zdravnik. Na srečo sta bila oba tako poštena, da sta mi dala spričevalo, da sam ne morem hoditi niti po ulicah, kaj še, da bi lahko služil pri vojaki.

Oj ta vojaški boben!

Slovenski fantje l. 1907., ki služijo v Rimu pri 13. topniškem polku, vsi od 10. gorske baterije, pozdravljamo našo »Goriško Stražo«, star-

še, brate, sestre in naša dekleta, ki so že gotovo pozabila na nas.

Mihael Kurinčič, Anton Uršič, Idrsko pri Kobaridu; Uršič Janez, Drežnica; Koren Rafael, Budanje; Srebotnjak Rudolf, Predjama; Ivan Eržen, Idrija; Hadalin Dominik, Zakriž; Kofol Štefan, Lokva; Samec Maks, Šmarje; Krapež Anton, Otlica; Smrdel Vincenc, Nemška vas; Jožef Puc, Pevma; Barič Dragotin, Nabrežina; Zupir Narcis; Reja Ivan, Kozana; Koršič Jožef, Cerovo; Komen Franc, Skalnica; Leopold Ogrizek, Postojna; Jakob Mejak, Goriče.

Listnica Kmečke-delavske zveze in Političnega društva »Eдинosti« v Gorici.

1. Lovrenčič A. Vrhpolje št. 120: O Vaši zadevi smo se informirali pri Banca del Friuli. Banka je izjavila, da je bil dotični znesek že uporabljen za stroške. Ko imate opravilo v Gorici, zglasite se tudi v tajništvu, da posredujemo osebno pri banki in na sodnji.

2. Vidič Karl in drugi v Otlici: Za enkrat Vam ni mogoče pomagati, kakor razvidite iz pojasnila pod: »Zavarovanje pri raznih avstrijskih zavodih«.

3. Knez Pavla r. Palik, št. Florijan: Vaša prošnja bo v kratkem rešena. Ugodni pokojninski načrt je bil predložen likvidacijskemu odboru dne 17. maja, da ga odobri.

4. Komar Marija, Kobarid: Dne 19. maja je bil predložen ugodni pokojninski načrt likvidacijskemu odboru, da ga odobri.

5. Mačus Alojzija, št. Florijan št. 150: Ob priliki zglasite se v tajništvu. Podrežite tudi pri županstvu, da odpošlje čimprej izjavo in dokumente, ki jih je zahtevala komisija že večkrat od županstva.

6. Lenardič Avgust, št. Florijan: Vaša prošnja je v pregledu. Zahtevajte pa pri županstvu, da odpošlje čimprej predpisane dokumente, ki jih je komisija že ponovno zahtevala od županstva.

7. Černe Marija, Renče-Gradišče št. 8: Upate lahko, da bo Vaša prošnja v kratkem rešena. Ugodni pokojninski načrt je bil predložen dne 18. maja likvidacijskemu odboru, da ga odobri.

8. Hvala Franc, Trnovo št. 40: Ob priliki zglasite se v tajništvu.

9. Krivic Andrej, T. Lom 89: Vam je bila priznana pokojnina z odlokom št. 20854 od 7. 1. 1925. Zakladno nadzorništvo je bilo tudi že poblašeno, da Vam pokojnino izplača. Če niste še dobili denarja, bi bilo treba posredovati pri tem uradu v Vidmu.

10. Dedič Čermelja Fr., Vrtovin št. 65: Ministerstvo je pooblastilo zakladno nadzorništvo v Vidmu (Delegazione del Tesoro — Udine) z modelom 44 št. 286499 dne 28. maja 1927, da Vam izplača pokojninske zastanke.

11. Ferjančič Frančiška r. Žgave, Budanje št. 27: Ob priliki zglasite se v tajništvu.

12. Mlekuž Anton, Plužne št. 10: Ako so garanti predlagali dražbo, jo lahko tudi vedno ustavijo. Če ustavijo dražbo, morajo sami nositi stroške. Tajništvo.

Listnica uredništva.

Volče: Kot vidite iz današnje številke imamo že en dopis z isto vsebino kot je Vaš. Zato Vašega ne moremo priobčiti.

Sv. Mihael, Š. J. Osebne zadeve ne spadajo med dopise. Lahko pošljete »Poslano«, a zglasite se prej (pismeno ali ustmeno) v upravi.

Darovi.

Ob priliki poroke gg. Alojzija Vidmarja in Zofije roj. Samec se je nabralo za »Slov. sirotišče« 30 L in za »Naš Čolnič« 20 L. — Srčna hvala in Bog živi mladi par!

Zahvala.

Povodom prebitke izgube našega nepozabnega brata

Avguština Sauniga

se najpristrčneje zahvalujemo vsem, ki so nam stali v dnevih žalosti ob strani; posebno se zahvalujemo domačemu veleč. gosp. župniku C. Zamarju za tolažila sv. vere in spremstvo, g. zdravniku drju Beviglii za njegovo požrtvovalnost v času bolezni; nadalje vsem sorodnikom, in prijateljem pokojnika ter darovalcem krasnih vencev.

Prisrčna zahvala cerkvenemu zboru in mirenskemu krožku za ganljive žalostinke in sploh vsem, ki so se kljub slabemu vremenu v tako obilnem številu udeležili pogreba ter nam na katerikoli način izkazali svoje sožalje. Bog vsem stotero poplačaj!

Bilje, dne 25. junija 1927.

Žalujoči: bratje, sestre in ostali sorodniki.

Naznanilo in zahvala.

S potrim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš preljubeznjivi soprog, očim in brat, gospod

Peter Bajt,

uradnik fin. intendance v Vidmu

dne 22. junija t. l. ob 11. uri po kratki bolezni mirno v Gospodu zaspal.

Ob prerani smrti preljubljenega soproga, očima in brata gosp. Petra Bajt-a se najsrčneje zahvalujemo vsem, ki so z nami sočustvovali. Posebna hvala g. drju Cannoniere, preč. duhovščini, kanalskim pevcem za pretresljive žalostinke, g. Vlad. Križniču za ganljiv govor, vsem darovalcem cvetja in spremljevalcem na zadni poti dne 24. t. m. ob 10. uri zjutraj.

Kanal ob Soči, dne 24. junija 1927.

Žalujoči: Marija, soproga; pastorka: Podbršček Marija, Lojzka, učiteljica in Joža; Ivan, Jožef, brata; Lucija, sestra.

Izkušen strojnik pri parnih žagah in drugih parnih strojih išče službe. — Ta strojnik je Jožef Hrovat v Čezsoči, P. Plezzo.

POZORI!

Velika zaloga mrtvaških potrebščin 20% ceneje kot povsod drugod. J. Saksida, trgovec z mrtv. predmeti, Dornberg št. 3.

Velika izbira prenosljivih gramofonov, plošč, igel itd. — Velika zaloga fotografskih šip in papirja za fotografe; fotografski aparati itd. Tvrška E. Vokulat & Co. Gorica, Corso Vitt. Em. III. št. 7. — Tel. 3—47.

Dobro, zdravo mleko na dom dobite od »Mlekarske zadruge v Šempasu. Naznanite svoj naslov pri upravi »Goriške Straže«. Cena na dom 1.10 L.

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJE

ROBERT BERKA

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Laboratorij otvoren že leta 1918. Sprejema od 9. do 12. in od 2. do 6., ob nedeljah in praznikih od 9.—12.

Iščem pridno kuharico za boljšo slovensko družino v tržaškem predmestju. Cenjene ponudbe naj se pošiljajo upravi tega lista pod šifro »Kuharica«.

Na prodaj je posestvo v Tolminu obstoječe iz hiše, njive, travnika in gozda, s pravico do vživanja občinskih zemljišč. Natančnejša pojasnila daje pooblaščenec Rafael Fon v Tolminu, 131.

prilhanite na denarju: **BOTRI pozor!** Raznovrstna darila za birmo po NAJNIŽJIH CENAH se dobé pri domačinu **ALBERTU MARC-U** urarju in zlatarju v Ajdovščini šte. 17 prilhanite na častu!!!

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellonovich, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carduci 9 pri Fiegel.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenschaff & Raymann, vrhunskega blaga za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega suhana. **Blago solidno!** Gene zmerne!